

Arrest

nr. 188 334 van 14 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd geboren op 01-06-1991 in Buloburde, Somalië. Toen u zes jaar was, verhuisde u naar Aborey. U bent etnisch Hawadle, subclan Dige Samatalis. U bent gehuwd met A.M.A. op 02-07-2015. Daarvoor was u gehuwd met I.M.A., die in 2013 overleden is, en met wie u een zoon heeft. Uw zoon verblijft nu bij zijn oma in Jalalaqsi. U was huisvrouw en u had vee in Somalië. U heeft zes maanden koranschool gevolgd. In mei 2013 werd uw man vermoord door leden van de terreurgroep Al-Shabaab. Ongeveer tien dagen na de dood van uw eerste man in mei 2013 wou een lid van Al-Shabaab, S.A., met u trouwen. S.A. zei dat u met hem moest trouwen omdat uw ongelovige man dood was. U weigerde met hem te trouwen. Uiteindelijk trouwde u op 02-07-2015 met uw huidige man, A.M.A..

Op 05-09-2015 werden u en uw man thuis opgepakt door Al-Shabaab. Jullie werden geblinddoekt en in een auto gestopt. U was ongeveer een uur onderweg naar uw gevangenis, in een voor u onbekende

plaats. U werd niet veroordeeld maar had gehoord dat ze u wilden vermoorden. Na vijf dagen opgesloten te zijn, werd de basis waar u opgesloten zat, aangevallen door voor u onbekende troepen. De bewaker had de deur niet op slot gedaan. U en de anderen zijn kunnen ontsnappen. Jullie wisten niet waar jullie waren maar jullie renden weg van de schoten. Het eerste dorpje dat jullie tegenkwamen was Jameeca Mubarak. Jullie staken de rivier Shabelle over ter hoogte van het dorp Afcad en gingen naar Jalalaqsi. Daar regelde de oma van uw zoon een auto naar Mogadishu, waar u een vliegtuig nam naar Kenia. Van Kenia nam u het vliegtuig naar een onbekend land. In dat onbekend land nam u opnieuw het vliegtuig naar België, waar u op 28-10-2015 aankwam. U vroeg asiel aan in België op 06-11-2015.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 1, p. 2 en CGVS 2, p. 2), blijkt uit het geheel van , de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Gevraagd of Al-Shabaab ooit verdreven is geweest uit uw dorp, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS 1, p. 17). Verder verklaarde u dat er **geen gevechten zijn geweest bij jullie**. Gevraagd of er geen gevechten zijn geweest in uw dorp, verklaarde u dat er geen gevecht is geweest, uitgezonderd de ene keer dat ze door de boeren aangevallen werden. Geconfronteerd met het feit dat er volgens de info waarover het CGVS beschikt er in 2014 verschillende gevechten zijn geweest in Aborey, verklaarde u dat u die gevechten niet heeft gezien, dat er gevechten waren van boeren, maar dat er afgezien daarvan geen ander gevecht is geweest (gehoorverslag CGVS 1, p. 18). **Volgens de beschikbare informatie zijn er gevechten geweest op 6-11-2014 toen regeringstroepen en AMISOM het dorp veroverden op Al-Shabaab en zijn er gevechten geweest op 18-11-2014, toen regeringstroepen en AMISOM opnieuw het dorp probeerden te heroveren** (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Verder waren er opnieuw **gevechten in mei 2015 tussen Al-Shabaab en Somalische troepen, met verschillende doden**. Het feit dat u hierover niets blijkt te weten, zelfs na confrontatie met de beschikbare info, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Aborey. **Het is immers geenszins onredelijk te verwachten dat u zou kunnen vertellen over, of ten minste op de hoogte zijn van, gevechten in uw dorp, die het leven eisten van verschillende mensen.**

Gevraagd of er ooit hevige regenval is geweest in uw dorp, antwoordde u bevestigend (gehoorverslag CGVS 1, p. 14). Gevraagd wanneer, verklaarde u in 2004. Gevraagd of er dan iets is gebeurd, verklaarde u dat die schade heeft veroorzaakt en dat er mensen en huizen zijn meegesleurd (gehoorverslag CGVS 1, p. 15). Gevraagd of er nog een recentere hevige regenval is geweest, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat er geen erge regenval [is geweest].

Gevraagd of er **geen hevige regenval is geweest sinds 2004, verklaarde u dat er wel regenval is geweest maar geen regenval die schade heeft toegebracht**. Geconfronteerd met het feit dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt, er hevige regenval is geweest in 2012, verklaarde u dat

er regenval was, maar dat er geen extreme regenval is geweest. Geconfronteerd met het feit dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt er twee mensen zijn gestorven door hevige regenval in 2012, verklaarde u plots dat dat misschien in de buurt van uw dorp is, dat u niets kan vertellen erover als er in de buurt van uw dorp mensen zijn gestorven, maar dat er in uw dorp geen mensen zijn gestorven en dat u gehoord heeft dat er ooit twee kinderen zijn meegesleurd. Gevraagd, na de pauze, wanneer er twee kinderen zijn meegesleurd, verklaarde u niet te weten wanneer juist. Gevraagd of er sinds 2004 geen regen meer is geweest die schade heeft berokkend, verklaarde u dat er erna nog veel andere waren, maar dat u niet weet wanneer. Gevraagd of u bedoelt dat er wel nog regens zijn geweest die schade hebben berokkend na 2004, antwoordde u plots bevestigend. Geconfronteerd met het feit dat u voor de pauze het omgekeerde zei [namelijk dat er geen regenval is geweest die schade heeft berokkend na 2004], verklaarde u dat u wil zeggen dat u dat alleen gehoord, maar niet gezien heeft, dat de mensen die toen meegesleurd waren, nomaden waren, boeren die verhuisden. **Het dient opgemerkt te worden dat u uw verklaringen simpelweg wijzigt naargelang de info die u gegeven wordt.** Gevraagd of er in de voorbije 5 jaar mensen gestorven zijn in uw dorp door hevige regenval, verklaarde u het zich niet te herinneren (gehoorverslag CGVS 1, p. 16). Geconfronteerd met het feit dat er, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, in 2012 twee mensen zouden zijn gestorven, verklaarde u dat u dat niet gezien heeft. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, zijn er op 23-04-2012 twee mensen, oude en gehandicapte personen, gestorven in Aborey nadat hun huizen verwoest waren. Het feit dat u hiervan niet op de hoogte blijkt te zijn doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Aborey. Het is geenszins onredelijk te verwachten dat u hiervan op de hoogte zou zijn.

U vertelde dat er twee waterputten zijn in uw dorp, één die aangesloten is op een motor en één [die] manueel met de hand [moet bediend worden] (gehoorverslag CGVS 1, p. 10). Gevraagd of die motor recent vernieuwd is in uw dorp, verklaarde u dat Al-Shabaab recent een nieuwe motor heeft geïnstalleerd. Gevraagd wanneer dat was, verklaarde u in 2011. Gevraagd of er een watertank in uw dorp is, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS 1, p. 11). Gevraagd of het water nergens wordt opgevangen, verklaarde u dat er een waterput is met de hand en met de motor. Gevraagd of er ooit een watertank is geweest, antwoordde u bevestigend en verklaarde u [dat er een was] toen de waterput kapot was, net voor de nieuwe motor was gebracht voor 2011. U verklaarde verder dat dat met de auto is vervoerd geweest en dat de Al-Shabaableden dat gebracht hebben. **Gevraagd of er in 2009 een watertank is geïnstalleerd, antwoordde u ontkennend** en verklaarde u dat u het niet weet, dat het gebracht is door die mannen en dat ze die tank overal naartoe voeren, dat dat niet speciaal is. **Gevraagd of dat een mobiele tank is, antwoordde u bevestigend** en verklaarde u dat het niet zo groot is. Gevraagd of u weet of er ooit een vaste watertank is geïnstalleerd, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat er geen is. Gevraagd of u dat zeker bent, verklaarde u dat niet gezien te hebben, dat u vaak weg ging met uw vee en dat zij [mannen van Al-Shabaab] die tank overal meenamen waar ze naartoe gingen. Gevraagd of er ooit een buitenlandse organisatie is gekomen om iets te bouwen in uw dorp, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS 1, p. 12). Geconfronteerd met het feit dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt, er in 2009 een watertank geïnstalleerd is in uw dorp, verklaarde u niets te weten over een tank die daar geïnstalleerd is. Geconfronteerd met het feit dat het vreemd is dat u niet weet of er al dan niet een nieuwe watertank geïnstalleerd is in 2009, verklaarde u **vlakbij de waterput** te wonen, dat u wel gezien heeft dat daar een nieuwe installatie was van de motor, maar dat u van een tank geen weet heeft. Gevraagd wie die motor geïnstalleerd heeft, verklaarde u dat er in 2009 één is gebracht, maar dat die niet voldoende was voor de mensen en dat Al-Shabaab in 2011 een nieuwe geïnstalleerd heeft die groter was dan de vorige. Gevraagd wie die geïnstalleerd heeft in 2009, verklaarde u dat dat een humanitaire organisatie was die iets uitdeelde voor de mensen. Gevraagd waarom u dat niet eerder zei - toen u hiernaar voorheen letterlijk gevraagd werd, verklaarde u dat u dat **vergeten bent**. **Het dient opnieuw opgemerkt te worden dat u uw verklaringen simpelweg bijstelt naargelang de informatie die u gegeven wordt.** U had immers voor de confrontatie met de beschikbare informatie ruimschoots de kans om te praten over de vernieuwde motor in 2009, u bleef echter bij uw verklaringen. **Dat u dan plots uw verklaringen wijzigt over de motor, nadat de beschikbare informatie aan u kenbaar werd gemaakt, is uiterst opmerkelijk en tegenstrijdig.** Het feit dat u dit vergeten zou zijn, weet niet te overtuigen, aangezien u verklaarde naast de waterput te wonen en u meerdere keren de kans kreeg hierover te vertellen. Bovendien dient het opgemerkt te worden dat u op geen enkel moment iets wist te vertellen over een vaste watertank die geïnstalleerd zou zijn in 2009. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is er in 2009 een vaste nieuwe watertank geïnstalleerd door de organisatie ADRA.

Het feit dat u niet op de hoogte bent van deze geïnstalleerde watertank, gegeven het feit dat u naast de waterput woonde en water essentieel is in Somalië, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Aborey.

Dat u niet kon vertellen over elementaire aspecten van uw **eigen onmiddellijk waarneembare leefwereld** in Aborey, zoals gevechten in uw dorp, twee doden in uw dorp ten gevolge van overstromingen en een geïnstalleerde vaste watertank in uw dorp, hoewel u bijvoorbeeld wel dorpen kon opsommen die tot tientallen kilometers van uw dorp verwijderd liggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-10) en dat u bovendien wel kon vertellen over de universiteit die gebouwd is in de tijd van de Somalische regering [vóór 1991, voor u geboren was], maar dan deze recentere gebeurtenissen niet wist te vermelden die plaatsvonden tijdens uw verblijf in Aborey, is uiterst opmerkelijk en doet verder ernstige vragen rijzen bij uw beweerde herkomst uit Aborey.

Daarnaast kan opgemerkt te worden dat u Mullah niet kende (gehoorverslag CGVS 1, p. 8) en niets kon vertellen over de beweging 'Ahlu Sunna Waljama'a (verder: ASWJ) (gehoorverslag CGVS 1, p. 18). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Mullah een landstreek die in de **de onmiddellijke nabijheid** van Aborey ligt. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan administratief dossier, is de beweging ASWJ actief in Hiraan. Dat u Mullah niet kende, maar wel dorpen die veel verder gelegen zijn, en dat u niets kon vertellen over ASWJ, hoewel deze actief zijn in uw provincie, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Aborey.

Gevraagd wie momenteel [op het moment van het gehoor, 16-03] de gouverneur is van Hiraan, vermeldde u correct Ahmed Yusuf Dabageed (gehoorverslag CGVS 1, p. 19). Gevraagd of u gouverneurs kent die voor hem regeerden, vermeldde u Hassan Abdulle Qalaad, Abdi Iidow Sabriye, Abdiaziz Duurow, Hassan Waabweyne, Libaan Abdi Burusow, Ahmaan Ibrahim Mocow en Mohamed Ahmed Jeele. Het dient opgemerkt te worden dat, hoewel u meerdere namen kon opsommen, u Abdifatah Hassan Afrah helemaal niet vermeldde, terwijl deze gouverneur van Hiraan was op het moment van uw vertrek uit Hiraan en dit van 2012 tot december 2015 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dat u dan wel gouverneurs kan opnoemen die lang geleden gouverneur van Hiraan waren, zoals Hassan Abdulle Qalaad die gouverneur van Hiraan was in 2001 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier) [toen u 10 jaar was notabene] komt ingestudeerd en bevreemdend over. Uw verklaringen kwamen over het algemeen ingestudeerd over. Toen gevraagd werd naar de clans die in uw dorp wonen, begon u de clans op te sommen in uw provincie (gehoorverslag CGVS, p. 5). Toen gevraagd werd naar seizoenen, begon u de jaartallen van overstromingen op te sommen (gehoorverslag CGVS, p. 13). Toen het tweede gehoor op het CGVS nog maar net begonnen was (gehoorverslag CGVS, p. 1 en 2), verklaarde u dat u enkele zaken wou rechtzetten van het eerste gehoor en begon u tientallen dorpen op te noemen. U verklaarde dat u in de war was en dat u zich niet realiseerde op dat moment [van het eerste gehoor] dat de zaken die u gezegd had niet juist zijn (gehoorverslag CGVS, p. 2). Het is uiterst opmerkelijk dat u zich pas bij uw thuiskomst realiseerde dat u foutieve zaken heeft gezegd tijdens het eerste gehoor, en dat u verklaarde in de war te zijn tijdens het eerste gehoor, maar wel de zaken kon onthouden die u volgens u foutief had gezegd. Hieruit kan geen verwarring blijken maar wel duidelijke alertheid en een goed geheugen. In het licht van deze laatste vaststelling – en indien u werkelijk uit Aborey zou afkomstig zijn- is het niet onredelijk te verwachten dat u zich reeds tijdens het eerste gehoor uw foutieve verklaringen op het CGVS zou kunnen realiseren [gegeven het feit dat u wel deze zaken onthield tot uw thuiskomst].

U legde in het kader van uw asielaanvraag drie attesten neer inzake uw vrouwelijke genitale verminking (VGV). De twee attesten opgesteld door dokter Ingrid De Greef, gynaecologe, stellen beiden dat u momenteel type II bent. Het tweede attest, dd. 23/08/16, is daarbij gedetailleerder dan het eerste, dd. 10/03/16. Zo geeft het tweede attest een beschrijving waarin er wordt gesteld dat de labia minora, de labia majora en de clitoris werden weggesneden. In beide attesten is er echter geen sprake van dichtgenaaid schaamlippen of (gedeeltelijke) infibulatie. Omdat deze attesten niet stroken met uw verklaringen dat u geïnfibuleerd bent, dat u tijdens de bevalling weliswaar gedesinfibuleerd bent maar dat u na de bevalling opnieuw werd genaaid en dat u momenteel nog steeds (gedeeltelijk) geïnfibuleerd bent, werd u verzocht om naar een arts gespecialiseerd in VGV te gaan, namelijk een arts van de referentielijst van het CGVS. Er werd u meegegeven dat dit niet verplicht is maar het werd u wel uitdrukkelijk aangeraden. U reageerde hierop met de vraag of het de bedoeling was om het “deel dat dichtgenaaid is” te kunnen aantonen (zie gehoorverslag CGVS dd. 06/09/16, p. 14-16). U legde na het gehoor op 06/09/16 vervolgens een derde attest neer, dd. 12/09/16. Dit derde attest is opgesteld door dokter Pierre Bardiaux, een huisarts die niet op de referentielijst van het CGVS staat (zie lijst met referentie-artsen in het administratief dossier). Dit derde attest spreekt eveneens van een type II en het wegsnijden van de clitoris en een gedeeltelijke wegsnijding van de kleine schaamlippen, waarbij er echter bijkomend wordt gesteld dat “het superieure gedeelte van de kleine lippen opnieuw genaaid zijn”.

Gevraagd naar de reden voor het neerleggen van de attesten inzake uw VGV, stelde u vooreerst dat u deze attesten neerlegt omdat u wilt aantonen dat u besneden bent en dat u daardoor problemen ondervindt. U om meer uitleg gevraagd verwees u onder meer naar de pijn die u heeft tijdens uw menstruatie (zie gehoorverslag CGVS dd. 16/03/16, p. 19-20; gehoorverslag CGVS dd. 06/09/16, p. 14-

15). Deze door u ingeroepen medische redenen houden op zich echter geen verband met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Toen u vervolgens werd gevraagd of uw besnijdenis iets te maken heeft met een mogelijke vrees bij terugkeer, haalde u verder aan dat u bang bent voor het naaien (na de bevalling). U stelde dat u reeds bent bevallen en dat u, als u bevalt, wilt dat het normaal blijft. U verklaarde verder dat herinfibulatie een traditie is, dat als de vrouw bevalt ze moet genaaid worden en dat de echtgenoot ook wil dat het genaaid wordt. U verwees uitdrukkelijk naar de vroedvrouw die volgens u meteen na de bevalling zal overgaan tot het dichtnaaien en u stelde dat het een schande is als je het niet toelaat en er dan over wordt geroddeld. Op de vraag naar de mening van uw man over herinfibulatie antwoordde u dat hij ook wil dat u genaaid zou worden. Verder ontkende u dat het mogelijk zou zijn om met de vroedvrouw af te spreken niet te herinfibuleren na een bevalling (zie gehoorverslag CGVS dd. 16/03/16, p. 20; gehoorverslag CGVS dd. 06/09/16, p. 16-17). Deze verklaringen stroken echter niet met de informatie over de praktijk van herinfibulatie na een bevalling in Somalië waar het Commissariaat-generaal over beschikt. In uw verklaringen laat u immers uitschijnen dat herinfibulatie na een bevalling systematisch gebeurt, tegen de wil van de vrouw in, en dat het als een schande wordt gezien als men zich niet laat herinfibuleren na een bevalling. Uit de informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt (COI Focus "Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië" dd. 13 juni 2016; COI Focus "Somalië: VGV in Somaliland en Puntland" dd. 9 juni 2016; zie kopie in administratief dossier) blijkt echter dat het zich opnieuw laten vernauwen na de bevalling in Zuid- en Centraal-Somalië in het algemeen niet onder dwang of druk gebeurt maar meestal op vraag van de vrouw zelf. Zowel in Zuid- en Centraal-Somalië als in Puntland en Somaliland geldt dat wat een volwassen vrouw na een defibulatie doet persoonlijk is en ze haar eigen keuze maakt. Voor Somaliland geldt zelfs dat herinfibulatie na een bevalling niet gebeurt, tenzij bij bloedingen, en ook in Puntland ondergaat het merendeel van de vrouwen na een bevalling niet langer een herinfibulatie en vormt dit geen probleem binnen de samenleving. In de informatie over Zuid- en Centraal-Somalië wordt ook gesteld dat het wel kan gebeuren dat een echtgenoot aan zijn vrouw vraagt om zich te laten vernauwen, maar er is geen sprake van druk door andere familieleden of de sociale omgeving. In het algemeen is één van de voornaamste redenen die vrouwen zelf noemen om zich (gedeeltelijk) te laten herinfibuleren, het gegeven dat het gevoel van een open litteken onaangenaam en abnormaal voelt na jaren van gesloten te zijn geweest. Daarnaast blijkt dat het na een bevalling vaak een medische noodzaak is die de vroedvrouw doet beslissen om de vagina te hechten op de plaats waar men had geknipt om veilig te kunnen bevallen. Soms beslissen vrouwen ook om zich gedeeltelijk te laten herinfibuleren omdat ze denken dat het de intimiteit met hun echtgenoot zal verbeteren. U werd geconfronteerd met deze vaststellingen dat Somalische vrouwen na een bevalling in principe zelf kiezen om zich al dan niet te laten herinfibuleren en dat er geen sprake is van systematische herinfibulatie na een bevalling, maar u bleef er bij dat het een traditie is, dat de mensen er over praten en dat het een schande zou zijn voor u in de stad als u zou weigeren u te laten herinfibuleren (zie gehoorverslag CGVS dd. 06/09/16, p. 17-18), verklaringen die dus allerm minst stroken met de informatie van het Commissariaat-generaal over de praktijk van herinfibulatie na de bevalling in Somalië. Gelet op het geheel van bovenstaande redenen dient er dan ook te worden geconcludeerd dat u een persoonlijke vrees voor een gedwongen herinfibulatie niet aannemelijk maakt.

U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw VGV. Uit al het voorgaande kan dan ook niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het district Bulo Burde gelegen in de regio Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van (recent afkomstig te zijn uit) uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielse relaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Aborey heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit hetongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 16-03-2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U bleef echter bij uw verklaringen. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *"Advies van het UNHCR"*.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 28 december 2016 in een eerste middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoekster verliest de commissaris-generaal *"het profiel van verzoekende partij uit het oog (een ongeletterde jonge vrouw die als veehouder werkte) en verwacht van haar een encyclopedische kennis omtrent alles dat gebeurd is in haar regio sinds haar geboorte tot haar vertrek"*, terwijl rekening moet worden gehouden *"met de omstandigheden waarin verzoekende partij en haar familie dienden te overleven"* en men zich niet louter mag focussen *"op rapporten en beschikbare informatie waarbij men verwacht dat de asielzoeker ALLES klakkeloos zou moeten kunnen opzeggen/herinneren"*.

Verzoekster wijst op haar *"erg uitgebreide kennis"* en benadrukt dat zij gedetailleerde verklaringen aflegde over haar clanlijn, de clans in haar regio, de minderheidsclans, haar dorp, de omliggende dorpen, wat er aanwezig is in Aborey en de waterputten.

Zij meent dat zij wél vertelde over de watertank, *"alleen herinnerde zij zich niet dat het er geïnstalleerd werd in 2009"*. Zij wijt dit aan haar leeftijd van 18 jaar toen en aan het feit dat *"de feiten dateren van meer dan 7 jaar geleden"*.

Waar zij over de overstromingen en droogte vertelde toen haar de seizoenen gevraagd werd, meent zij dat *"de vraag naar regen- en droogteseizoenen door de tolk erg makkelijk als droogte en regenperiodes kan vertaald zijn"* en dat zij zowel antwoordde op de vraag over droogtes en overstromingen, als over de seizoenen.

Verzoekster verwijst naar een advies van professor Abbink aan UNHCR, waarin gesteld wordt *"dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen"* en dat enig relativiseringsvermogen noodzakelijk is. Verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal zich *"focust op futiliteiten om het asielrelaas af te wijzen"*.

Zij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht en klaagt aan dat de commissaris-generaal *"motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor."*

2.2. In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM)

Verzoekster voert een vrees voor herinfibulatie aan: *"Niet alleen is er een enorme sociale druk op de vrouwen om zich opnieuw te laten dichtnaaien na de bevalling, ook haar man en moeder zouden haar aldus dwingen zich opnieuw te laten dichtnaaien. Verzoekende partij kan zich tegen deze diepgewortelde traditie niet verzetten in haar land van herkomst, ook al geeft zij letterlijk aan 'normaal' te willen zijn en niet meer te willen worden herinfibuleerd."*

Verzoekster vraagt zich af waarom in de bestreden beslissing dienaangaande verwezen wordt naar de situatie in Somaliland en Puntland en stelt dat voorts *"erg selectief (geciteerd wordt) uit het rapport van 13 juni 2016"*. Zij ontkent dat herinfibulatie de eigen keuze is van de vrouw en verwijst nog naar *"verschillende andere bronnen"* waarin *"wordt aangegeven dat herinfibulatie als een logisch gevolg wordt gezien na de bevalling"*.

Zij stelt dat zij, door haar besnijdenis en (gedeeltelijke) herinfibulatie, reeds een onmenselijke en vernederende behandeling heeft ondergaan in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.4. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij opgegroeid is en tot haar vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.6. Aangezien verzoekster verklaart op 1 juni 1991 geboren te zijn in Buloburde, provincie Hiraan, Somalië, en vanaf haar 6de levensjaar tot haar vlucht eind 2015 in Aborey, provincie Hiraan, Somalië, te hebben gewoond, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 18 jaar in Aborey, Somalië, heeft gewoond, waar zij vee zou hebben gehoed. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar

herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar regio van herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.7. Zo bleek verzoekster niet op de hoogte van de hevige regenval in 2012 die op 23 april 2012 het leven kostte aan twee mensen, oude en gehandicapte personen, nadat hun huizen in Aborey verwoest waren. Aanvankelijk verklaarde verzoekster immers meermaals dat er na 2004 geen erge regenval is geweest en dat er wel regenval is geweest maar geen regenval die schade heeft toegebracht (gehoor 16 maart 2016, p. 15). Geconfronteerd met de informatie dat er twee mensen zijn gestorven door hevige regenval in 2012, beweerde verzoekster plots dat dit misschien in de buurt van haar dorp was, maar dat er in haar dorp geen mensen zijn gestorven en dat zij gehoord heeft dat er ooit twee kinderen zijn meegesleurd (gehoor 16 maart 2016, p. 15). Later in het gehoor vertelde verzoekster dan weer dat er wel nog regens zijn geweest die schade hebben berokkend na 2004, maar dat zij dat alleen gehoord en niet gezien heeft, dat de mensen die toen meegesleurd waren, nomaden waren, boeren die verhuisden, en dat zij zich niet kon herinneren dat er in de voorbije 5 jaar mensen gestorven zijn in haar dorp door hevige regenval (gehoor 16 maart 2016, p. 16).

2.8. Gevraagd naar waterputten en een eventuele watertank verklaarde verzoekster dat er twee waterputten zijn in haar dorp, één die aangesloten is op een motor en één die manueel moet bediend worden (gehoor 16 maart 2016, p. 10), dat Al Shabaab in 2011 een nieuwe motor heeft geïnstalleerd (gehoor 16 maart 2016, p. 11) en dat Al Shabaab tegens een mobiele tank bracht zie ze overal naartoe voerden. Verzoekster ontkende uitdrukkelijk dat er een watertank is in haar dorp (gehoor 16 maart 2016, p. 10), dat er in 2009 een watertank werd geïnstalleerd en dat er ooit een buitenlands organisatie iets bouwde in haar dorp (gehoor 16 maart 2016, p. 11). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat de organisatie ADRA in 2009 in Aborey een vaste nieuwe watertank installeerde. Uit verzoeksters verklaringen kan dan ook geenszins blijken dat zij tijdens haar gehoor wél vertelde over de watertank, *“alleen herinnerde zij zich niet dat het er geïnstalleerd werd in 2009”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, daar zij het bestaan van een vaste watertank meermaals ontkende en louter sprak over een mobiele tank van Al Shabaab en het installeren van een motor. Dat verzoekster, die voor haar inkomen als veehoedster afhing van (de beschikbaarheid en locatie van) water en bovendien aangaf naast de waterput te wonen, niet op de hoogte is van deze watertank is dan ook geheel onaannemelijk indien zij werkelijk sinds haar 6 jaar in Aborey zou hebben gewoond en geleefd.

2.9. Verder beweerde verzoekster enerzijds dat Al Shabaab nooit verdreven is geweest uit haar dorp en dat er geen gevechten zijn geweest (gehoor 16 maart 2016, p. 17) en anderzijds dat zij geen gevechten heeft gezien, dat er gevechten waren van boeren, maar dat er afgezien daarvan geen ander gevecht is geweest (gehoor 16 maart 2016, p. 18). Hoe dan ook bleek verzoekster geen weet te hebben van de gevechten in haar regio waarvan sprake in de informatie in het administratief dossier, met name de gevechten op 6 november 2014 toen regeringstroepen en AMISOM het dorp veroverden op Al Shabaab, de gevechten op 18 november 2014 toen regeringstroepen en AMISOM opnieuw het dorp probeerden te heroveren en de gevechten in mei 2015 tussen Al Shabaab en Somalische troepen, met verschillende doden, wat verzoeksters beweerde herkomst geheel ondermijnt. Ook het feit dat verzoekster Mullah, een landstreek in de onmiddellijke nabijheid van Aborey, niet kende (gehoor 16 maart 2016, p. 8) en niets kon vertellen over de beweging 'Ahlu Sunna Waljama' (ASWJ) (gehoor 16 maart 2016, p. 18), die nochtans actief is in Hiraan, doet afbreuk aan haar beweerde recente verblijfplaats. Gevraagd naar gouverneurs van Hiraan noemde verzoekster Abdifatah Hassan Afrah niet (gehoor 16 maart 2016, p. 19), hoewel hij gouverneur was van 2012 tot december 2015, dus tot op het moment van haar vertrek.

2.10. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd.

Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak. Temeer gezien de ongeloofwaardigheid van

verzoeksters herkomst niet steunt op haar (gebrek aan) kennis over allerlei “(kleine) dorpjes uit hun omgeving”, zoals het advies aanklaagt, maar over humanitaire rampen in haar regio, over (de installatie van) een watertank in haar dorp en over de politieke situatie en machtshebbers in haar regio. Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat verzoekster, in tegenstelling tot wat professor Abbink in zijn advies meent, wél kennis had van talrijke kleine dorpjes. Zo kon verzoekster dorpen opsommen onderweg naar Beledweyne, waar zij nog nooit geweest is (gehoor 16 maart 2016, p. 9), en drong zij bij aanvang van het tweede gehoor aan haar toe te laten omliggende dorpen volgens de windrichting op te noemen (“Noord: Yasooman, Abino, Afino, Qeeral, Dhibugal. Deze zijn noordoosten gelegen. (...) Zuiden, zuidoosten: Sagaalgeyd, ceelTimiro, Coor Wado, Weyla Wad, Ceel Bacad, Jameca Shiin, , Jameca Bumbarik, Afcad. (...) noorden: Galad, Deyweyne, Habasweyne, Cilmi tuur, Dhaxtaal, Xaafow, Halgan, Buro Weyn, Bullo Bilo. Daharo Ugaas. Huro Weyne. Dat is noorden. (...) Galbed. Het westen. (...) Xalfo, Bardaga, Dhuxul, Xalfo, Gaalgaroor, Beere Yabaal, Buraboto of Galagaroor is dezelfde. Ag Bashir, Helo Shile, Heleweyn.”; gehoor 6 september 2016, p. 2). Dergelijke verklaringen geven geenszins blijk van enige doorleefde beleving van haar beweerde herkomst, doch wel van ingestudeerde kennis.

2.11. De stellingen in het verzoekschrift dat verzoekster gedetailleerde verklaringen aflegde over haar clanlijn, de clans in haar regio, de minderheidsclans, haar dorp, de omliggende dorpen, wat er aanwezig is in Aborey en de waterputten, doen geen afbreuk aan voornoemde flagrante onwetendheden en fouten, die haar herkomst uit haar beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is immers niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals humanitaire rampen in haar regio, (de installatie van) een watertank in haar dorp, de streek Mullah die in de onmiddellijke nabijheid ligt van haar dorp, de aanwezige milities in haar provincie en de gouverneur van Hiraan in de laatste jaren voor haar vertrek -, terwijl zij wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals het louter opsommen van dorpen onderweg naar Beledweyne, waar zij nog nooit geweest is, en het noemen van verschillende gouverneurs van Hiraan, waaronder Hassan Abdulle Qalaad die gouverneur was in 2001 toen zij slechts 10 jaar oud was. Dit ondergraaft verder verzoeksters herkomst gezien het niet aannemelijk is dat zij wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst uit Aborey, Somalië. Bijgevolg is de argumentatie in het verzoekschrift over het motiveringen “*omtrent het asielrelaas van verzoekende partij*”, dat zich in het dorp Aborey zou hebben afgespeeld, niet relevant.

2.13. Inzake verzoeksters argumenten inzake haar besnijdenis dient voorop te worden benadrukt dat verzoekster niet aantoonbaar afkomstig te zijn uit Somalië en het haar toekomt haar ware herkomst en nationaliteit aan te tonen.

Hoe dan ook waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat verzoekster, door haar besnijdenis en (gedeeltelijke) herinfibulatie, reeds een onmenselijke en vernederende behandeling heeft ondergaan in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en dat zij een vrees voor herinfibulatie koestert, benadrukt de Raad dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat “*Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.*”. In casu zijn er “*goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen*” gezien uit de informatie in het administratief dossier (“*COI Focus: Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië*” van 13 juni 2016) blijkt dat er in Somalië geen sprake is van systematische en automatische toepassing van herinfibulatie en dat herinfibulatie na een bevalling enkel wordt toegepast wanneer vrouwen dit zelf wensen. Verzoekster toont met haar bewering “*Niet alleen is er een enorme sociale druk op de vrouwen om zich opnieuw te laten dichtnaaien na de bevalling, ook haar man en moeder zouden haar aldus dwingen zich opnieuw te laten dichtnaaien. Verzoekende partij kan zich tegen deze diepgewortelde traditie niet verzetten in haar land van herkomst, ook al geeft zij letterlijk aan ‘normaal’ te willen zijn en niet meer te willen worden herinfibuleerd.*” niet aan dat dit meer is dan louter hypothetisch. Immers uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het zich opnieuw laten vernauwen na de bevalling in Zuid- en Centraal-Somalië in het algemeen gebeurt op vraag van de vrouw zelf, die als volwassen vrouw haar eigen keuze maakt en niet onder dwang of druk.

2.14. Deze “COI Focus: Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië” van 13 juni 2016 is zowel gebaseerd op diverse publieke bronnen, zoals het verslag dat de Danish Immigration Service schreef op basis van een fact finding mission in 2015, als op rapporten van antropologen en andere experts, een rapport van de NGO HEART en als directe getuigenverklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen ter plaatse, namelijk organisaties die expertise hebben over VGV in Zuid- en Centraal-Somalië. Aldus wordt in deze informatie onder meer verwezen naar een studie uitgevoerd werd door de stichting Pharos in 1995 en een rapport van de NGO HEART van 23 november 2015 die bevestigen dat vrouwen na een bevalling zelf vragen om geheel of gedeeltelijk geïnfibuleerd te worden. CEDOCA heeft ook verschillende organisaties gecontacteerd met expertise over VGV in Zuid- en Centraal-Somalië en antwoord gekregen van de NGO Somali Peace Line (die campagne voert tegen VGV in verschillende delen van Somalië) en van Ifrah Ahmed, de voorzitter van de Ifrah Foundation (een Ierse organisatie die ijvert voor de wereldwijde uitbanning van VGV) die in maart 2016 door de eerste minister van Somalië is aangesteld als coördinator voor de strijd tegen VGV. De coördinator van het Child Protection Program van de NGO Somali Peace Line antwoordde dat het dichtmaken na de bevalling niet iets is dat wordt opgelegd aan de vrouw door haar echtgenoot of andere familieleden en dat de meeste vrouwen na de bevalling vrijwillig terug dichtgemaakt worden om de knip van de vroedvrouw bij de bevalling beter te laten hechten en genezen. Ifrah Farah antwoordde dan weer dat de situatie (inzake herinfibulatie) verschilt voor volwassen vrouwen met kinderen. Aangevend dat gebruiken en tradities mogelijk kunnen verschillen naargelang de regio en de clan, had ze persoonlijk nog nooit gehoord van volwassen vrouwen die onder druk worden gezet om hun infibulatielitteken opnieuw dicht te laten maken. Volgens haar is wat een volwassen vrouw doet na defibulatie persoonlijk en maakt ze haar eigen keuze. Ze zegt dat het wel kan gebeuren dat een echtgenoot aan zijn vrouw vraagt om zich te laten vernauwen maar dat ze nooit heeft gehoord dat andere familieleden of haar sociale omgeving haar onder druk zetten. Gezien deze persoon gezaggevend is in geheel Somalië kan een dergelijke vaststelling niet worden aangetast door verzoeksters niet onderbouwde bewering.

2.15. De stelling in het verzoekschrift dat “*erg selectief (geciteerd wordt) uit het rapport van 13 juni 2016*” is aldus niet ernstig. Bovendien toont de aangehaalde paragraaf die stelt dat “*dat sommige vrouwen in verschillende stadia van hun leven het litteken opnieuw laten vernauwen. Het rapport vermeldt de reden niet. Ook laten ouders soms hun dochters opnieuw behandelen naar een ernstiger vorm van VGV en zouden volwassen niet-geïnfibuleerde vrouwen soms infibulatie ondergaan onder dwang, met geweld of onder sociale druk. Een vrouw die de onderzoekers hebben gesproken in Mogadishu vertelt dat sommige ouders hun kinderen na de ingreep opnieuw laten behandelen als ze vinden dat de infibulatie niet verregaand genoeg is. Een andere vrouw vertelt over een meisje dat type I had ondergaan maar onder druk van haar grootmoeder vervolgens type III moest ondergaan. De onderzoekers geven geen verdere informatie over de mate waarin dit voorkomt. De andere geraadpleegde rapporten vermelden hier niets over.*” geenszins aan dat verzoekster, een volwassen vrouw die als kind een besnijdenis type 2 onderging, bij haar bevalling opengemaakt werd en volgens haar verklaringen opnieuw (gedeeltelijk) geïnfibuleerd werd, het risico zou lopen onder dwang herinfibulatie te ondergaan na een volgende bevalling. Verzoekster is ten slotte geen kind maar een volwassen vrouw die bovendien buitenlandse ervaring en kennis heeft opgedaan.

2.16. De loutere verwijzing in een voetnoot van het verzoekschrift naar het online artikel “*Vrouwenbesnijdenis binnen de Somalische gemeenschap in NL*”, waarin “*wordt aangegeven dat herinfibulatie als een logisch gevolg wordt gezien na de bevalling*”, kan voorgaande conclusie niet wijzigen, gezien in dit artikel bij deze stelling geen bron wordt vermeld en dus niet kan worden nagegaan wat de actualiteit of context van deze uitspraak is.

2.17. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die voorgaande vaststellingen kunnen weerleggen.

2.18. Gelet op het bovenstaande kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.19. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.20. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Aborey, Somalië.

2.21. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Aborey, Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Aborey, Somalië.

2.22. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.23. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.24. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.25. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK